

PROTEGIR ALS MÉS FEBLES

Benvolguts Diocesans:

l'estat modern es fonamenta en una concepció individualista de l'ésser humà, que oblida que tots som germans i gaudim dels mateixos drets. els sistemes liberals confien en el criteri de llibertat de mercat i l'eficiència, però aquests criteris no garanteixen ni afavoreixen la fraternitat. Poden tenir èxit si un està sa i gaudeix de bona posició econòmica, però es mostren incapaços de protegir als més febles, a aquells que no són eficients o que han nascut o crescut amb limitacions. El criteri d'eficiència condueix a descartar moltes persones que no encaixen en aquest sistema individualista.

Per això cal que els estats no es limitin a contemplar com funciona el mercat, sinó que actuïn protegint i acompanyant als més febles. el valor que té la persona humana és immens i res el pot arrabassar: els lents, els febles, els malalts o els ancians tenen la mateixa dignitat i drets que els altres. invertir en la seva cura pot no ser rendible, però és necessari per a construir una societat veritablement humana. així ho subratlla el Papa en l'encíclica Fratelli tutti: "una societat humana i fraterna és capaç de preocupar-se per a garantir de manera eficient i estable que tots siguin acompanyats en el recorregut de les seves vides, no sols per a assegurar les seves necessitats bàsiques, sinó perquè puguin donar el millor de si, encara que el seu rendiment no sigui el millor, encara que vagi lent, encara que la seva eficiència sigui poc destacada" (n. 110).

la protecció dels més febles exigeix importants transformacions en la societat, que només una sana política pot dur a terme. Per a això és necessari, en primer lloc, superar una visió immediatista de la política. si de debò posem en el centre la dignitat de cada persona, la política no pot moure's només en el curt termini ni ser moguda per interessos electorals (cf. n. 178). Necessitem polítics que pensin projectes a llarg termini que mirin al bé de tots.

És necessari, a més, que la política no estigui sotmesa al dictat de les finances (cf.n. 177), perquè la lògica eficiència del mercat no té en compte als més febles. l'economia ha d'estar integrada en un projecte polític més ampli, que coordini i lideri els canvis necessaris. la rendibilitat i el rèdit ràpid no poden ser el criteri determinant. la llibertat de mercat no garanteix els drets de tots.

els polítics han de posar en el centre dels seus interessos l'atenció a la fragilitat de cada home i de cada poble. diu amb claredat el Papa: "les majors angoixes d'un polític no haurien de ser les causades per una caiguda en les enquestes, sinó per no resoldre efectivament el fenomen de l'exclusió social i econòmica" (n. 188). la protecció dels més pobres –afegeix el Papano pot consistir a donar-los diners. això és una solució provisional, que val en moments d'emergència. el que veritablement l'ajuda a assegurar la possibilitat de treballar i desenvolupar d'aquesta manera totes les seves capacitats. Per això, tots els esforços han de centrar-se en "aconseguir que l'organització d'una societat assegurui a cada persona alguna manera d'aportar les seves capacitats i el seu esforç" (n. 162).

davant la temptació de desentendre'ns dels altres, tinguem el coratge de mirar de cara a l'home ferit, tirat a la vora del camí i, "cuidem la fragilitat de cada home, de cada dona, de cada nen i de cada ancià, amb aquesta actitud solidària i atenta, l'actitud de proximitat del bon samarità" (n. 77).